

Forslaget her drejer sig først og fremmest om, hvorvidt registrerede par skal have adgang til at adoptere. Igennem nogle år har der været fokus på en stadig stigende grad af ligestilling mellem homoseksuelle og heteroseksuelle, og det er kun godt. Og her berører man så endnu et emne.

To forhold synes jeg og Venstre er vigtige i denne sammenhæng, dels noget rent praktisk, som også ministeren har været inde på i spørgsmålet om forholdet til andre lande, dels naturligvis forholdet mellem det at varetage homoseksuelle pars interesser stillet over for spørgsmålet om barnets tarv.

Kl. 15.05

Hvad angår det praktiske, så er fakta nu en gang, at såfremt Danmark måtte gennemføre nogen som helst form for liberalisering i de her sammenhænge – i hvert fald den form for liberalisering, som der er lagt op til her – vil de lande, der bidrager til, at børn i dag kan adopteres af danske familier, lukke af for den trafik.

Så er der spørgsmålet om, hvad man måtte synes om, at homoseksuelle også bliver forældre. Det har jeg personligt en meget liberal holdning til, men jeg synes ikke, der er noget forgjort i fra denne talerstol at fastslå, at der er to hensyn at tage.

Der er naturligvis hensynet til det registrerede par. Venstres tidligere ordfører på det her område har da også i denne sag fastslået, at der givet vil kunne findes både kærlige og omsorgsfulde par – jeg kender selv nogle. Og der er også et andet hensyn at tage, nemlig til barnet.

Jeg tror, man lige præcis i spørgsmålet om adoption er nødt til redeligt at sige, at mange adoptivbørn ofte har rigeligt at slås med omkring identitetsspørgsmål. De bringes i situationer, hvor de med jævne mellemrum må stille sig selv nogle virkelig dybtgående spørgsmål. Det er ikke urimeligt at spørge sig selv, om det er lovgivningsmagtens opgave at bidrage til, hvad der kan blive til yderligere identitetsproblemer.

Nu kommer vi så til det, der gav anledning til miseren sidst, men jeg vil alligevel gentage det, for jeg har prøvet på at se, om jeg kunne finde et bedre udtryk, og det har jeg ikke. Her sigter jeg så til begrebet atypisk, som vakte så megen furore. Jeg må understrege, at der i de ord, jeg har sagt, ikke ligger nogen som helst form for moralsk fordømmelse af homoseksualitet, men der ligger en vægtning af barnets tarv, nemlig at det må være rimeligt at spørge, om en trods alt atypisk livsform skal tilføres de besværligheder, et adoptivbarn måtte have.

De to forhold gør tilsammen, at Venstre må afvise forslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er så foreløbig tre korte bemærkninger. Den første er fra hr. Kamal Qureshi.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu kan man jo selvfølgelig stille sig selv det spørgsmål, om det er, fordi folk hellere vil tale med fru Inger Støjberg end hr. Søren Pind, at der er færre i Folketingssalen i dag, men det må vi jo så overlade til andre at afgøre. Jeg var her sidst og er her jo igen i dag.

Jeg synes, der kommer nogle meget interessante argumenter fra hr. Søren Pind, men det er måske en lidt bagvendt argumentation, at man så at sige hjemmefra har besluttet sig for, at man vil stemme imod, og så prøver man at få argumentationen til at hænge sammen. For hvis man siger, at det hensigtsmæssige for et barn er at have to forældre, en af hvert køn – det er det, jeg hører Venstre sige – hvorfor er det så, at man ikke har noget imod, at enlige kan adoptere? Kan hr. Søren Pind ikke se det absurde i, at enlige kvinder i Danmark kan få lov til at adoptere, mens to kvinder, der lever sammen, ikke kan få lov til at adoptere?

Kunne hr. Søren Pind fortælle mig: Har et barn bedre af at have én voksen kvinde til at tage vare på sig end to voksne kvinder?

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Det er jo interessant, at hr. Kamal Qureshi prøver på at tillægge mig motiver, som jeg ikke har, i forhold til hvordan jeg er kommet frem til min argumentation, for jeg har netop ikke forholdt mig til spørgsmålet om, hvilket antal forældre der er bedst for et barn.

Men jeg vil da godt afsløre, at jeg deler ministerens grundlæggende holdning om, at det i udgangspunktet er det bedste for et barn at have en mor og en far. Men det er selvsagt ikke sådan, at jeg har en konservativ indstilling om, at sådan skal det partout være i alle livets forhold. Så derfor er min argumentation altså bygget op omkring to faktorer, dels spørgsmålet om, hvilken konsekvens det vil have for danske familier, som gerne vil adoptere, hvis hr. Kamal Qureshi og andres beslutningsforslag bliver gennemført, dels spørgsmålet om lige præcis det særlige